

C-392/04. és C-422/04. sz. egyesített ügyek

**i-21 Germany GmbH és
Arcor AG & Co. KG, korábban
ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG**

kontra

Bundesrepublik Deutschland

(a Bundesverwaltungsgericht [Németország] által benyújtott
előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Távközlési szolgáltatások – 97/13/EK irányelv – A 11. cikk (1) bekezdése – Egyedi
engedélyekre vonatkozó illetékek és díjak – EK 10. cikk – A közösségi jog elsőbbsége
– Jobbiztonság – Jogerős közigazgatási határozat”

D. Ruiz-Jarabo Colomer főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2006. március 16.	1 - 8562
A Bíróság ítélete (nagytanács), 2006. szeptember 19.	1 - 8591

Az ítélet összefoglalása

- 1. Jogszabályok közelítése – Távközlési ágazat
(97/13 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 11. cikk, (1) bekezdés)*

2. *Tagállamok – Kötelezettségek – Együttműködési kötelezettség*
(EK 10. cikk; 97/13 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 11. cikk, (1) bekezdés)

1. A távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és az egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló 97/13 irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével ellentétes az az egyedi engedélyezés címén kiszabott igazgatási díj, amelyet a szabályozó szervezetnek az ezen engedélyezéshez kapcsolódó általános igazgatási költségei alapján 30 éves időtartamra számítanak ki.

rapolálását, amely értelemszerűen nem a ténylegesen felmerült költségeket fejezi ki. A vitatott díj összegének felülvizsgálati rendszere hiányában ez az összeg nem lehet szigorúan arányos a szükséges munkával, amint azt a 97/13 irányelv 11. cikkének (1) bekezdése kifejezetten megköveteli.

(vö. 28–29., 32–33., 39., 42. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

Ugyanis e rendelkezés szövegéből az következik, hogy az egyedi engedélyes vállalkozásokra a tagállamok által kivett igazgatási díjak kizárólagosan azt a célt szolgálják, hogy fedezzék azokat az igazgatási költségeket, amelyek az említett engedélyezéssel járó munkához kapcsolódnak. Igaz ugyan, hogy az igazgatási költségek fogalma kellően széles ahhoz, hogy lefedje az „általánosnak” nevezett igazgatási költségeket is, utóbbiak azonban csak a 97/13 irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében kifejezetten említett négy tevékenységre vonatkozhatnak. Ráadásul az igazgatási díjnak arányosnak kell lennie a szükséges munka mennyiségével, és azt megfelelően és kellően részletes formában nyilvánosságra kell hozni annak érdekében, hogy az információk könnyen hozzáférhetőek legyenek. Márpedig e költségek 30 évre történő kiszámítása magában foglalja a jövőben esetleg felmerülő költségek ext-

2. A közösségi jog nem követeli meg, hogy a közigazgatási szerv fő szabály szerint köteles visszavonni az ésszerű jogorvoslati határidő lejártával vagy a jogorvoslati út kimerítésével jogerőssé vált közigazgatási határozatot. Ezen elv tiszteletben tartása annak elkerülését teszi lehetővé, hogy a joghatást kiváltó közigazgatási aktusokat időbeli korlátok nélkül megkérdőjelezzék. Ugyanakkor ez az elv bizonyos esetekben korlátozottan érvényesül. A közigazgatási határozat meghozatalára illetékes közigazgatási szerv ugyanis az EK 10. cikkből következő együttműködés elve alapján köteles felülvizsgálni e határozatot, és négy feltétel teljesülése esetén köteles azt visszavonni. Először is a nemzeti jog alapján a közigazgatási

szerv hatáskörrel rendelkezik a határozat visszavonására. Másodszor a szóban forgó határozat valamely végső fokon eljáró nemzeti bíróság ítélete nyomán vált jogerőssé. Harmadszor az említett ítélet – a Bíróság azt követő ítélkezési gyakorlatára tekintettel – a közösségi jog olyan téves értelmezésén alapul, amelyet anélkül fogadtak el, hogy előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz fordult volna az EK 234. cikk (3) bekezdésében rögzített feltételek mellett. Negyedszer az érintett személy azt követően, hogy tudomására jutott az említett ítélkezési gyakorlat, haladéktalanul a közigazgatási szervhez fordult. Az is lényeges, hogy a vállalkozás minden rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítsen.

Másfelől az egyenértékűség elve megköveteli, hogy a jogorvoslatokra alkalmazandó szabályok összessége, beleértve az előírt határidőket is, különbségtétel nélkül vonatkozzon a közösségi jog és a belső jog megsértésén alapuló jogorvoslatokra. Ebből következik, hogy – amennyiben a jogorvoslatokra alkalmazandó nemzeti szabályok a belső jogot sértő, jóllehet már jogerőssé vált közigazgatási aktus visszavonásának kötelezettségét írják elő, amikor ezen aktus fenntartása „teljességgel tarthatatlan” – ugyanezen visszavonási kötelezettségnek kell azo-

nos feltételek mellett érvényesülnie azon közigazgatási aktusra, amely nem felel meg a közösségi jognak.

Így – amennyiben a nemzeti jogszabályok szerint a hatóság köteles visszavonni a jogerőssé vált közigazgatási határozatot, ha az nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a belső joggal – ugyanezen kötelezettségnek kell érvényesülnie, ha e határozat a közösségi joggal nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen. E tekintetben a nemzeti bíróság feladata, hogy a 97/13 irányelv 11. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett EK 10. cikk alapján megítélje, hogy az olyan, a közösségi joggal egyértelműen összeegyeztethetetlen szabályozás, mint amely az általános költségek becsült összegét 30 évre fedező, nagyon magas összegű igazgatási díj kiszabása, nyilvánvalóan jogellenes-e az érintett nemzeti jog értelmében. Ha erről van szó, a nemzeti joga alapján ezen bíróságnak kell levonnia az e határozatok visszavonásával kapcsolatos valamennyi következtetést.

(vö. 51–53., 62–63., 69–72. pont és a rendelkező rész 2. pontja)